4.) Rändaja möisnik.

Kord elanud üks Kuri ja Tumala Kartmata mõisa härra, Kes oma orjadega häbematolt ümber Käinud. Kõik oma walla tüdrukud ja noored naised ei ole temast puutumata jäenud. Seda kurjust oli Tumal tähele pannud ka las mud suure järve ümber mõisa hoonete tulla, ja Kõik inimesed, ja elajad ära upuda. Härra ei ole see Kord mitte Kodu olnud ja jäenud elusse, wald jäenud järwe Kaldale alles; ja härra olnud weel raskemaks waeva Ks ja ristiks wallale. Kuri ka ära surnud hakanud ka weel rohkem walda Kuisama, Kui ka maha maetud hakanud ka Kohe hauast wälja Käima ega ole Kuhugi porgale jäenud. Süs wõetud ja pandud Kivid Kerstule ümber, ja lastud mõisa asemele järwe, et ehk süs jäeb üks Kord rakule Kui oma mõisa juure saab. Aga senna ei ole ta sugugi seisma jäenud, waid tulnud jälle wälja ja Käinud walles rahwast Kuisamas: Süs maetud ka jälle Kõla Karjamaale maha, seal pole ta jälle Karja ja Karjus sid Käiva

las nud, ühte puhku olnud ka neil waastas ja hirmutanud neid. Ühele naesele näitatud ines et Kui seda, „halba waimu“ Kerikru ukse ligi maha pannes püsti seis ma süs ta enam ei saa Käia. Naene öpetanud seda rahwale, ja rahwas pannud teda Kerikru ukse st Kümme wõi wüs teist Küne semmu eenale, ühe weikse puhku sisse, püsti üks Kaks jalga ma ast Kõrgemale tema jalad. Süski pole ta seal mädanemas lähnud, silmad olnud alati lahti Kui elus al, ja juuksed ja habe olnud alles, päewa aeg nähtud ka Küll jääl paigal seismas aga ööse Käinud ka ikka ära. Iga nne aasta ommiku pandud paar uusi saapaid temale jalga, teise st nne aastast olnud saapad Katki Kulunud, mitte säwedki ei ole terwed olnud selle ümber Käimisega. Nõnda olnud ta mitu Kümmend aastad selles weikses puhkas püsti. Wiimaks halastanud Tumal selle wända ja surnus, ja rahwa peale, üks Kord Kui Rangest mürisenud lõnud pikne Kõige puhkaga surnupaiuks pargas tuhk jäänud jäal

Süs jäänud tema oma teenitud palga Kätte.

Sõpp